

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 4500 van 4 december 2007
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
Gekozen woonplaats: X

2. X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, beiden van Libanese nationaliteit, op 26 juni 2007 hebben ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN en van attaché B. COLMAN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. **De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:**
 - 1.1. X en X, beiden van Libanese nationaliteit, zijn het rijk binnengekomen op 1 maart 2007 en hebben zich vluchteling verklaard op 2 maart 2007.
 2. Op 29 maart 2007 nam de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekers dienden een dringend beroep in op 2 april 2007. Zij werden gehoord op 14 mei 2007.

3. Op 7 juni 2007 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 8 juni 2007 aangetekend verzonden. Dit is de bestreden beslissing.

2. Ten gronde.

1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, van de artikelen 52 en 62 van voormelde Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de zorgvuldigheidsverplichting en de motiveringsverplichting, voeren verzoekers aan dat de Commissaris-generaal volkomen onterecht gemeend heeft dat eerste verzoeker onvoldoende elementen aanbracht waaruit blijkt dat hij vervolging dient te vrezen in de zin van de conventie van Genève terwijl hij nochtans stukken bijbracht waaruit de waarachtigheid van zijn verklaringen blijkt en dat bovendien eerste verzoekers asielrelaas eenduidig en zonder tegenstrijdigheden is waar het gaat om de vervolging vanwege de politiediensten. Verzoekers voeren verder aan dat de appreciatie vanwege de Commissaris-generaal, met name dat eerste verzoeker onvoldoende initiatief nam om zich in de bescherming van de Libanese autoriteiten te voorzien, een manifeste appreciatiefout is.
2. De Raad stelt vast dat verzoekers de schending van artikel 52 van de Vreemdelingenwet aanvoeren, doch niet de minste toelichting geven op welke wijze dit artikel is geschonden. Derhalve dient te worden vastgesteld dat dit onderdeel van het middel niet ontvankelijk is.
3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekers kritiek uitbrengen op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kunnen inroepen.
4. De bewijslast rust in beginsel op de verzoeker die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die hij aanhaalt. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te beoordelen. De verklaringen van de verzoeker kunnen een voldoende bewijs zijn van diens hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, septembre 1979, 195-205). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet

van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied (Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

5. Blijkens verzoekers hun verklaringen zoals weergegeven in de gehoorverslagen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, vreest eerste verzoeker vervolging in zijn land van herkomst omdat hij verdacht wordt van oppositieactiviteiten en het behoren tot een politieke partij. Eerste verzoeker stelt dat er tegen hem een valse aanklacht werd opgemaakt en legt als bewijs hiervan een convocatie neer.
6. Blijkens de eerste bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat hij onvoldoende elementen aanbrengt om aan te tonen dat hij in Libanon vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie riskeert. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker onvoldoende inspanningen ondernam om beroep te doen op de rechtsbescherming waarin de Libanese autoriteiten voorzien en dat het door hem ingeroepen asielmotief, met name de valse aanklacht die tegen hem werd opgemaakt, gebaseerd is op informatie die hij via derden bekwam en op speculatie van zijnenwege. Inzake verzoekster asielaanvraag werd een volgbeslissing genomen aangezien zij haar asielaanvraag baseert op het asielrelaas van haar echtgenoot.
7. Aangaande eerste verzoekers verklaringen dat hij door politieofficier J.Z. werd belaagd, geïntimideerd en werd neergeslagen, merkte de Raad reeds op, in arrest nummer 4498 van 4 december 2007, dat noch het medisch attest, noch het proces-verbaal, beiden opgesteld op 23 januari 2007, uitsluitel geven over de omstandigheden waarin eerste verzoeker zijn verwondingen heeft opgelopen. Deze documenten tonen bijgevolg niet aan dat eerste verzoekers verwondingen werden toegebracht door de politieofficier J.Z. en zijn collega's. Zelfs indien zou worden aangenomen dat eerste verzoeker inderdaad door deze politieofficier belaagd werd en dat hij bij zijn bezoek aan het politiekantoor werd geïntimideerd, stelt de bestreden beslissing terecht dat eerste verzoeker naliel om beroep te doen op hogere politieke en/of gerechtelijke autoriteiten en dat hij tevens naliel om beroep te doen op een advocaat om hem hierin bij te staan. De Raad merkt op dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming en eerste verzoeker toont niet aan dat hij voldoende pogingen ondernam om beroep te doen op de rechtsbescherming waarin de Libanese autoriteiten voorzien. Deze vaststelling wordt niet weerlegd door de loutere stelling in het verzoekschrift dat de centrale overheid in Libanon geen effectieve bescherming kan verlenen noch verleent. Verzoekers beperken zich op dit punt immers tot blote beweringen die niet met concrete elementen gestaafd worden. Verzoekers verwijzen desbetreffend weliswaar naar het standpunt van de Nederlandse overheid, doch laten na toe te lichten wat dit standpunt precies inhoudt.

Mede gelet op het voorgaande, kan verzoekers stelling dat de Commissaris-generaal is tekort geschoten in zijn zorgvuldigheidsverplichting door niet aan te tonen dat verzoekers effectief op bescherming van enige autoriteit aanspraak kunnen maken, niet worden bijgetreden. Immers, het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal de verplichting op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoken op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de Commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de Commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan of een manifeste appreciatiefout zou hebben gemaakt kan derhalve niet worden weerhouden.

- 2.8. De Raad stelt vast dat eerste verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij in Libanon vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie riskeert. De door hem neergelegde convocaties betreffen slechts een kopie (fax). De Raad hecht evenwel geen bewijswaarde aan gekopieerde en gefaxte documenten, aangezien deze gemakkelijk te vervalsen of te fabriceren zijn. Bovendien geeft verzoeker geen aannemelijke verklaring waarom hij dit stuk niet eerder in de procedure kon neerleggen. Uit het betreffende document blijkt dat de convocaties aan eerste verzoeker werd doorgefaxt op 17 juni 2007, terwijl deze reeds zou zijn opgemaakt op 27 april 2007 en verzoeker tijdens zijn gehoor voor het Commissariaat-generaal op 14 mei 2007 reeds verklaarde dat hij door zijn neef op de hoogte was gebracht van het feit dat er een valse aanklacht tegen hem zou zijn opgemaakt (administratief dossier, stuk 3, p. 9-11). Mede gelet op het belang van dit document voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, maakt eerste verzoeker niet aannemelijk dat hij voldoende pogingen heeft ondernomen om de convocaties zo snel mogelijk in zijn bezit te krijgen.

Bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2007 legde verzoekers een nieuwe stuk neer, met name een voor eensluidend verklaarde vertaling van een "samenvatting van een vonnis" uitgesproken door de Correctionele Rechtbank in Beiroet op 25 juli 2007, waarbij eerste verzoeker bij verstek werd veroordeeld tot ophanging, verbanning en levenslange gevangenisstraf met dwangarbeid. Verzoekers lieten na tevens het te vertalen document bij het verzoekschrift te voegen, doch tonen ter zitting het originele stuk.

De Raad merkt op dat verzoeker geenszins aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk veroordeeld werd. Zijn beweringen worden immers niet gestaafd door een vonnis, verzoeker kan enkel een "Samenvatting van een Vonnis" voorleggen. De Raad is echter van oordeel dat dergelijke "Samenvatting van een Vonnis" onvoldoende garanties biedt op het vlak van authenticiteit, zodat hieraan geen bewijswaarde kan worden toegekend.

De overige door eerste verzoeker in de loop van de procedure neergelegde documenten, met name zijn identiteitskaart, zijn rijbewijs, zijn werkkaart, zijn lidkaart van de civiele bescherming, zijn diploma, een schrijven opgesteld door burgemeester B.M.H. betreffende de beschadiging aan zijn huurappartement, een bijkomend attest betreffende de schade aan het huurappartement en een attest opgesteld door X betreffende verzoekers betrokkenheid bij de voedselbedeling aan oorlogsvluchtelingen in de zomer van 2006 vormen weliswaar een bewijs van zijn identiteit en van de gebeurtenissen zoals deze zich in het kader van het gewapend conflict tussen de Hezbollah en het Israëlische leger in de zomer van 2006 hebben voorgedaan, doch vormen geen bewijs van de door hem beweerde daden van vervolging.

De medische voorschriften voor eerste verzoekers broer H. en zijn zus D. zijn niet relevant voor de beoordeling van zijn asielaanvraag.

9. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekers de bescherming van het land waarvan zij de nationaliteit bezitten niet kunnen of niet willen invoeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.
10. Verzoekers menen tevens dat hen ten onrechte de subsidiaire bescherming geweigerd werd. Verzoekers voeren aan dat het niet is omdat in theorie een einde is gemaakt aan het conflict met Israël dat de situatie binnen Libanon genormaliseerd is en dat de gespannen situatie tussen rivaliserende fracties wel degelijk maakt dat een willekeurig burger slachtoffer kan worden van willekeurig geweld.

De Raad stelt vast dat verzoekers zich voor hun verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, b, van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde gronden als voor hun asielaanvraag. Gelet op bovenvermeld gebrek aan elementen die hun vervolgingsvrees aantonen, kan aan verzoekers de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, b, van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

Verder stelt de bestreden beslissing terecht dat op dit ogenblik de situatie in Libanon niet langer van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, omdat er voor burgers niet langer een risico van veralgemeend willekeurig geweld bestaat en omdat er in feite niet langer een gewapend conflict aan de gang is. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan kopie aan het administratief dossier werd gevoegd blijkt immers dat, hoewel de Hezbollah-militie (en in tweede instantie ook de enkele gewapende Palestijnse milities) tot nu toe nog niet overgingen tot ontwapening, en een toenemende politieke crisis met clashes tussen voor- en tegenstanders van de regering wordt waargenomen, er actueel geen sprake is van collectief, aanhoudend noch intens geweld en dat de persoon of levens van burgers momenteel dan ook niet ernstig bedreigd worden. Verzoekers brengen geen concrete informatie aan die deze overwegingen weerlegt en zij voegen niets toe waaruit duidelijk en concreet een reëel risico op ernstige schade blijkt.

De door verzoekers in de loop van de procedure neergelegde internetartikels, die volgens hun verklaringen betrekking hebben op de oplopende religieuze spanningen in Beiroet, zijn opgesteld in het Arabisch. Bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2007 dienden verzoekers een eigen vrije vertaling in het Engels van deze artikels in. Bij gebrek aan eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging worden de betreffende artikels, in toepassing van artikel 8 PR RvV, echter niet in overweging genomen.

Bij voormeld schrijven van 8 oktober 2007 dienden verzoekers tevens een internetartikel van Het Parool van 20 september 2007 en een artikel uit Knack van 18 september 2007 in, over de politieke crisis in Libanon. Dergelijke algemene verwijzing naar de situatie in het land van herkomst volstaat echter niet om aannemelijk te maken dat in hoofde van verzoekers een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Verzoekers dienen dit risico in concreto aan te tonen en zij blijven op dit punt in gebreke.

- 2.11. De bestreden beslissingen worden gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het middel wordt verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 4 december 2007 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. SMETS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. SMETS.

M.-C. GOETHALS.